

Hiperkarma, Csak az kiab

Inkbb a versed kltsd, s ne a rosszhredet!
A vrosban egyedl n vagyok veled, s nzlek,
Ahogyan a srban mszol, s ltom, neked is csak
A fagoly´k nnek a szemeid helyn,
s te se veszel szre mst: csak ami eldtncol s ordt.

De csak az kiabl, aki fl.
Te magadon ne vess, csendesebb legyl!
Az kiabl, aki fl.
Jtszom veled, de az n nevem nem r.
Ldd ki magad! Figyeld a csendet! Hallgass!

Figyelj!

Mellbeszl, aki mindent akar. Az a kis let, amit te szpnek hiszel,
Nekem annyit se r, mint a vcpapr. Ma kit rdekelne, ha kitrne
Valami hbor, a magam rszrl inkbb a seggem fltenm,
Hiszen a lelke, kszni szpen, j´l van. Valami mly dolog fenekn.
rja a verst.
Az elst.

Hogy a fejbe' sz´lnak a hangok,
Meg a teste,
Ami olyan, hogy egybl rmel r a lelke,
s helyetted ordt, hogy ne kiablj,

Mert csak az kiabl, aki fl.
Te magadon ne vess, csendesebb legyl!
Az kiabl, aki fl.
Jtszom veled, de az n nevem nem r.
Ldd ki magad! Figyeld a csendet! Hallgass!

s rjad a versed!
De csak addig rjad, amg azt nem mondjk,
Nem rossz "(Tnyleg nem rossz.)" De ezt mr rtad.

(Csak az kiabl, aki fl.)

Tudod, az egyetlen t, ami valahova vezet: ez a hossz vrs,
Amin ppen gyalogolok. Voltak idk, mikor azt reztem,
Hogy ez az t lesz a vesztem, s a vgn belebukok.
Egyedl a tren, lmodik a nyomor.
Pnzem az nincsen s a vros is res,
s mgis ezerszer sznesebb, mint a kpeken.

n lvezem.